

Kl. 18.45

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil gerne starte med kommentere det om Institut for Miljøvurdering. Jeg er enig i, at det er godt, at vi har fået det institut. De bidrager med mange vigtige oplysninger i miljøsammenhænge, igen nok engang her. Derfor vil jeg bare sige om det, at Institut for Miljøvurdering går ind og vurderer det her, at hvis man nærlæser deres rapport, er det en stribe forskelligartede frivillige aftaler, som de går ind og vurderer, hvordan kommer til at virke.

Jeg deler ikke det synspunkt, at hvis vi indfører en frivillig aftale her, vil det være i strid med gældende ret. Det mener jeg at vi kan. Institut for Miljøvurdering kan så lægge deres parametre ind lige nøjagtig i forhold til det her. Men det er jeg ikke i tvivl om, og vi tror på, at vi har lov til at lave den.

Så om forsigtighedsprincippet: Daværende miljøminister Lone Dybkjær gik jo ind og lavede et forbud, som vi efterfølgende måtte trække tilbage, fordi vi ganske enkelt ikke havde det videnskabelige grundlag, der skulle til, for at man kunne gøre det. Dengang var det altså ud fra et forsigtighedsprincip. Man må så bare sige, at der har vi ikke kunne bruge forsigtighedsprincippet. Det er totalt harmoniseret.

Det kan i øvrigt siges, at man skal have det videnskabelige grundlag, der skal til, for at man kan forbyde det. Der er det klart, at vi er nødt til at forlade os på, at vi også har eksperter siddende i Miljøstyrelsen. Det materiale, man skal bruge til det, findes ganske enkelt ikke.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg er helt opmærksom på vanskeligheden ved, at vi ikke har den videnskabelige dokumentation. Men forsigtighedsprincippet er jo lige præcis et princip, der siger, at hvis vi har en begrundet mistanke uden at have den videnskabelige dokumentation, kan vi måske forsøge at gå ind med det.

Det, der er sket, siden Lone Dybkjær havde sagen oppe i 1990, er jo, at vi i 1999 fik en ny undersøgelse, som rejser en mistanke. Det vil sige, at der sådan set er sket en udvikling i sagen, og det er på den baggrund, at jeg spørger ministeren, om han kunne forestille sig, at man forsøgte at tage den op.

Jeg er så meget glad for, at man har igangsat videnskabelige forsøg herhjemme, men spørgsmålet er altså, om man har forsøgt sig på europæisk plan.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg er bare nødt til at sige, at heller ikke de tal fra 1999 er gode nok til, at de kan danne grundlag for et forbud.

Jeg er også sikker på, at hvis det virkelig var sådan, at det dels var et åbenlyst behov, dels var en åbenlys mulighed for at gøre det her her, havde den tidligere regering bestående af Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, som også spørgeren er en del af, jo grebet ind. Det går jeg da ud fra. Det er jo det, man ikke har gjort. Den daværende socialdemokratiske miljøminister tog ikke initiativ til et forbud, gik jo ikke ind og brugte det her. Jeg er helt sikker på, at det ville han da have gjort, hvis det var så åbenlyst.

Man kan jo godt være lidt overrasket over, at de to tidligere regeringspartier er så opmærksomme på det nu. Det synes jeg måske nok man skulle have været dengang. Men jeg tror nu, at sandheden mere ligger i, at også dengang var det ikke muligt, og det er det heller ikke i dag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tager ordet nu, for ministeren har jo tydeligvis misforstået forsigtighedsprincippet. Jeg synes ikke, det er rimeligt, at ministeren bibringer befolkningen og Folketinget det indtryk, at det ville være i strid med EU-reglerne at gå ind og lave et forbud, som baserer sig på en alvorlig mistanke, som baserer sig på, at der foregår undersøgelser, som kan føre til en dokumentation af den mistanke og dermed berettigede forbuddet. Det er set før, at man har grebet det an på en sådan måde.

Ministeren burde sige til Folketinget, som sandt er, at det godt kan være, at Europa-Kommissionen er uenig i det synspunkt, at man går ind og laver et forbud nu. Det kan Kommissionen så give udtryk for. Men derfra og så til at sige, at det er i strid med reglerne, er der et stykke. Det ville i givet fald dreje sig om en retssag, som ville tage lang tid, hvor dokumentationen sandsynligvis ville foreligge længe inden, en sådan retssag er afklaret, og så ville der ikke være noget problem.

Så jeg synes ikke, at ministeren skal forsøge at bibringe Folketinget det forkerte indtryk, at vi